Bazy danych MySQL w Javie

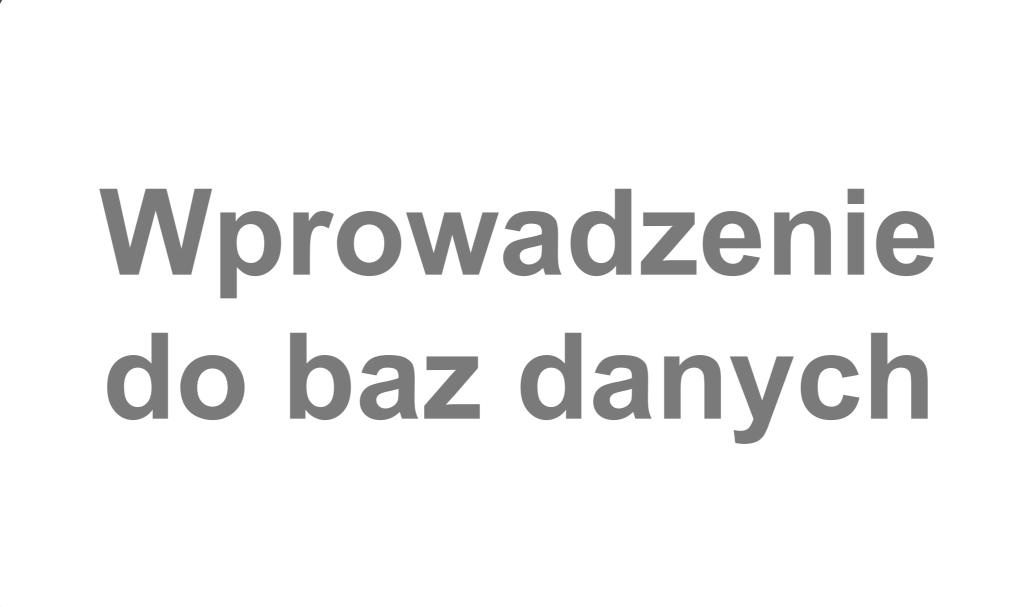
dzień 1

Plan

- 1. Wprowadzenie do baz danych
- 2. Przygotowanie do pracy z MySQL
- 3. Trochę teorii o MySQL
- 4. MySQL i Java
- 5. Tworzenie bazy danych
- 6. Dodawanie danych do tabeli
- 7. Pobieranie danych z tabeli

Coders Lab

Co to są bazy danych?

Bazy danych są to aplikacje, których celem jest przetrzymywanie, analizowanie i zwracanie danych. Aplikacja bazodanowa musi umożliwiać:

- definicję danych,
- dodawanie, usuwanie i modyfikację danych,
- zarządzanie dostępami do danych.

Dlaczego stosujemy bazy danych?

Bazy danych stosujemy, gdy mamy zmienną liczbę danych w naszym projekcie.

Przechowywanie danych, w przeznaczonej do tego bazie, pozwoli nam na szybkie zarządzanie taką kolekcją i łatwe współdzielenie jej z innymi programami.

Bazy danych pomagają też w następujących zagadnieniach:

- gromadzeniu i przechowywaniu ogromnych zbiorów danych (są bardzo dobrze zoptymalizowane pamięciowo),
- szybkim przeszukiwaniu i sortowaniu zbiorów danych,
- > łączeniu danych w relacje.

Typy baz danych

Hierarchiczne

Mówi się o hierarchicznych bazach danych, jeżeli – pomiędzy danymi zachowanymi w takim systemie – następuje relacja rodzic–dziecko. Hierarchiczny typ baz danych został stworzony przez IBM w 1968 roku i nie jest już stosowany.

Relacyjne

Bazy danych, które skupiają się na relacjach między danymi. Dane w takich bazach są przedstawiane jako dwuwymiarowe tabele, gdzie każda kolumna to atrybut, a rząd to dane.

Typy baz danych

Obiektowe

Bazy danych stworzone w oparciu o ideę programowania obiektowego. W pamięci przetrzymywane są obiekty odpowiadające poszczególnym klasom. Przydatne przy przetrzymywaniu plików multimedialnych. Nie są zbyt popularne, ponieważ są drogie w utrzymaniu.

Nierelacyjne

Najnowsze podejście do baz danych. Przechowujemy dane jako pary klucz–wartość, gdzie wartości nie mają ujednoliconej struktury. Łatwo skalowalne i szybkie przy dużych zestawach danych.

Najpopularniejsze bazy danych

Oracle

Relacyjna baza danych oparta na języku SQL (trochę rozbudowanym). Jest używana raczej przez duże firmy.

MySQL

Relacyjna baza danych oparta na języku SQL. Popularna w małych i średnich firmach.

MongoDB

Nierelacyjna baza danych oparta na przetrzymywaniu całych dokumentów. Staje się bardzo popularna w zastosowaniach webowych.

PostgreSQL

Relacyjna baza danych oparta na języku SQL. Wydana na licencji open source. Wygodna do stawiania prostych stron.

Dlaczego uczymy się MySQL?

Baza MySQL jest najczęściej stosowana w mniejszych firmach. Implementuje standard języka SQL.

Zalety

- dobrze skalowalna i bardzo szybka,
- łatwa w zarządzaniu,
- bezpieczna.

Typy relacji

W relacyjnych bazach danych występują trzy relacje między tabelami:

- > jeden do jednego,
- > jeden do wielu,
- > wiele do wielu.

10

Relacja jeden do jednego

Relacja, w której jeden element z danej tabeli może być połączony tylko z jednym elementem z innej tabeli.

Przykład

- Nauczyciel może być wychowawcą tylko jednej klasy.
- Klasa może mieć tylko jednego wychowawcę.

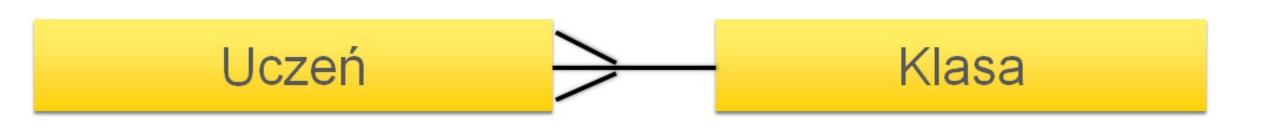
Wychowawca Klasa

Relacja jeden do wielu

Relacja, w której jeden element z danej tabeli, może być połączony z wieloma elementami z innej tabeli.

Przykład

- Uczeń może należeć tylko do jednej klasy.
- Klasa może mieć wielu uczniów.

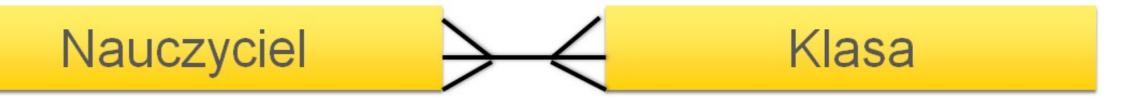

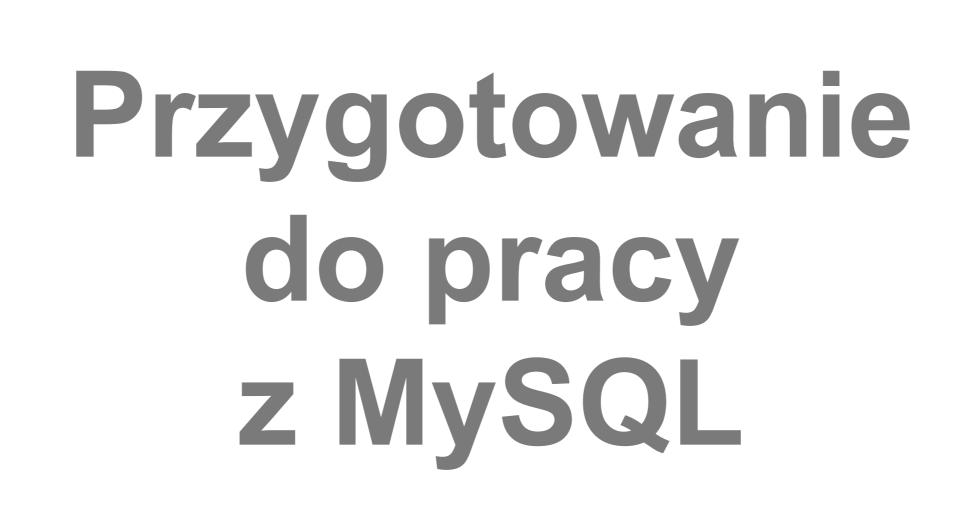
Relacja wiele do wielu

Relacja, w której wiele elementów z danej tabeli może być połączona z wieloma elementami z innej tabeli.

Przykład

- Klasa może być uczona przez wielu nauczycieli.
- Jeden nauczyciel może uczyć wiele klas.

Instalacja i konfiguracja bazy danych MySQL

Systemy, skonfigurowane przez Was przy pomocy skryptu instalacyjnego przed rozpoczęciem kursu, mają już zainstalowany serwer MySQL.

Jeżeli jednak nie masz zainstalowanej bazy danych, na kolejnych slajdach znajdziesz wskazówki dotyczące instalacji na poszczególne systemy operacyjne.

Instalacja i konfiguracja w systemie Linux

Wystarczy nam komenda:

sudo apt-get install mysql-server

Instalator przeprowadzi nas przez wszystkie kroki potrzebne do zainstalowania i skonfigurowania bazy danych.

Instalacja i konfiguracja w systemie Windows

Wystarczy, że ściągniemy instalator ze strony:

http://dev.mysql.com/downloads/windows/installer

Instalator przeprowadzi nas przez wszystkie kroki potrzebne do zainstalowania i skonfigurowania bazy danych.

Instalacja i konfiguracja w systemie macOS

Wystarczy, że ściągniemy instalator ze strony:

http://dev.mysql.com/downloads/mysql

Instalator przeprowadzi nas przez wszystkie kroki potrzebne do zainstalowania i skonfigurowania bazy danych.

Sposoby dostępu do bazy danych

Jest wiele narzędzi wspomagających dostęp do baz danych i ich obsługę.

Oto najpopularniejsze z nich:

- konsola mysql,
- klient mysqladmin,
- panel phpMyAdmin,
- program MySQL Workbench,
- wrappery dla poszczególnych języków programowania.

Dostęp do MySQL – konsola

Chociaż konsola dostępu **mysql** jest najprostszym graficznie systemem dostępu do naszej bazy danych, to daje największe możliwości.

Konsola nie ma ograniczeń czasowych w wykonaniu zapytania, co przydatne jest w zapytaniach do dużych zbiorów danych.

Pamiętajmy, że każde zapytanie w konsoli mysql musi kończyć się średnikiem.

Dostęp do skonfigurowanej bazy danych:

> login: root

hasło: coderslab

Coders Lab

Dostęp do MySQL – konsola

Komenda uruchamiająca konsolę:

```
mysql -h hostname -u username -p [-D databasename]
```

Odpowiedź konsoli:

```
Welcome to the MySQL monitor. Commands end with ; or \g.
Your MySQL connection id is 32
...
Type 'help;' or '\h' for help. Type '\c' to clear
the current input statement.
mysql> __
```

Coders Lab

Dostęp do MySQL – uruchamianie konsoli

Najważniejsze opcje przy uruchamianiu konsoli

> -h hostname

Podajemy adres hosta, na którym znajduje się nasza baza (domyślnie localhost).

> -u username

Podajemy nazwę użytkownika.

> -p

Podczas logowania zostaniemy poproszeni o hasło. Można je też podać bezpośrednio bez spacji po argumencie "-p", np. -pcoderslab, gdzie hasło to: "coderslab".

> -D database

Po zalogowaniu od razu zostanie załadowana podana baza danych (domyślnie nie zostanie załadowana żadna baza). Aby wybrać bazę ręcznie, po zalogowaniu używamy komendy: use nazwa_bazy;

Dostęp do MySQL – klient mysqladmin

Klient **mysqladmin** jest programem, który ma zaimplementowane komendy do najczęściej powtarzanych zadań administracyjnych. Wpisanie poniższej komendy zwróci nam wszystkie opcje:

mysqladmin

Dostęp do MySQL – klient mysqladmin

Najczęściej używane opcje:

- > -u username
 - Wykonuje dane polecenie jako podany użytkownik.
- -pPyta o hasło przed wykonaniem czynności.
- create nazwaBazy
 Tworzy nową bazę danych o podanej nazwie.

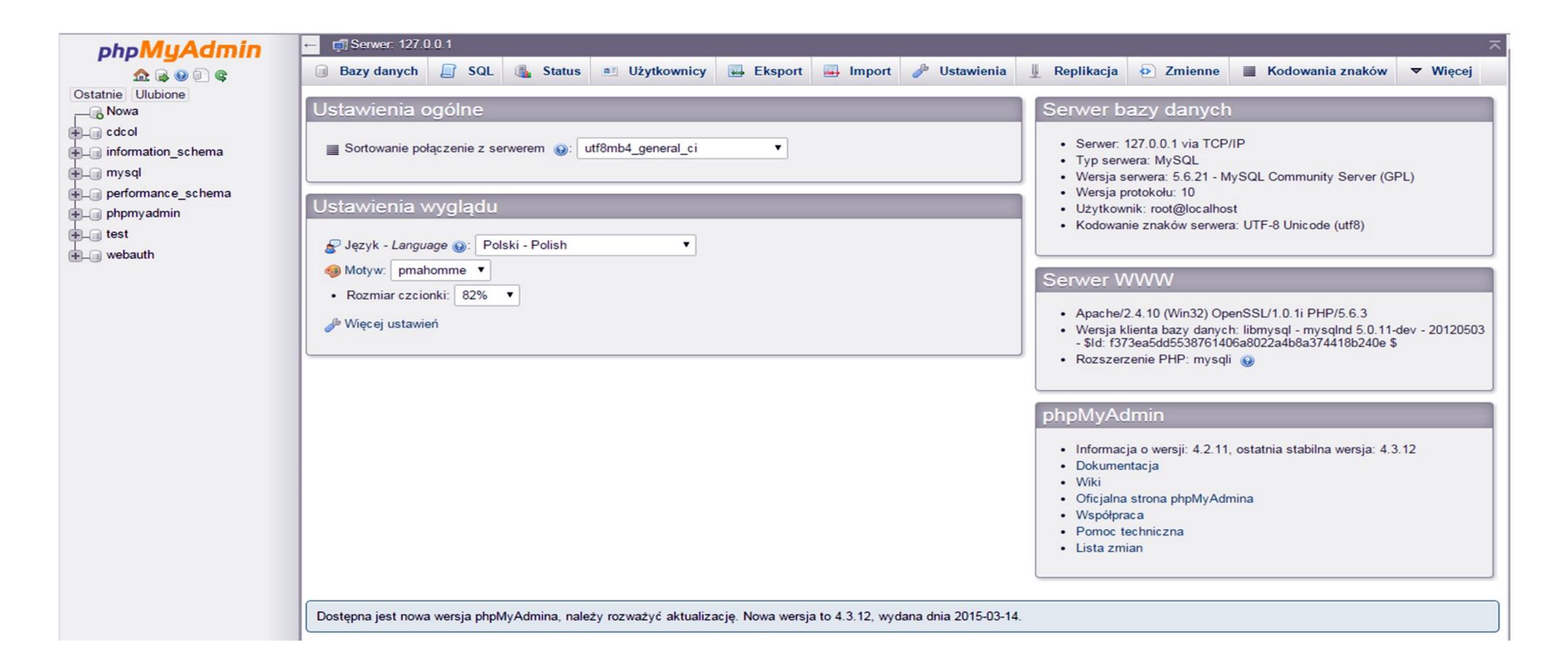
- drop nazwaBazyNiszczy bazę o podanej nazwie.
- password noweHasloZmienia hasło podanego użytkownika.
- pingSprawdza działanie podanego hosta MySQL.
- statusWyświetla statystyki naszej bazy danych.

Dostęp do MySQL – panel phpMyAdmin

- > Jest to w pełni funkcjonalny, napisany w PHP, klient graficzny do zarządzania bazą danych.
- > Często jedyny sposób dostępu do baz danych na wykupionych serwerach.
- Program jest darmowy.
- Można go pobrać ze strony http://www.phpmyadmin.net

Dostęp do MySQL – panel phpMyAdmin

Okno programu phpMyAdmin:

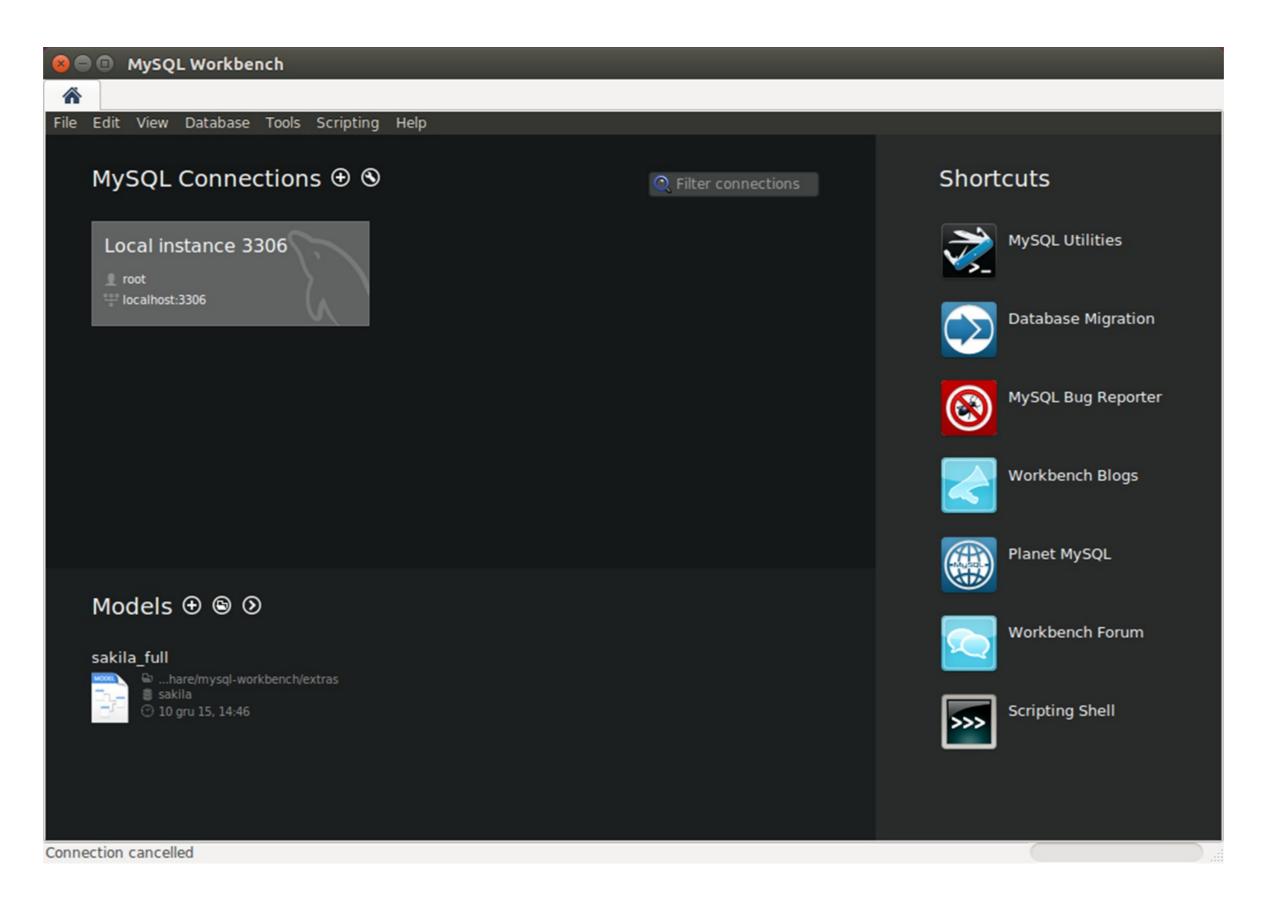
- > Jest to w pełni funkcjonalny, darmowy klient graficzny do zarządzania bazą danych.
- > Aby go zainstalować w systemie Ubuntu należy napisać w konsoli:

sudo apt-get install mysql-workbench

Aby zainstalować program w innych systemach operacyjnych, należy wejść na poniższą stronę, wybrać system z listy i ściągnąć program (dla Windows najodpowiedniejszą wersją będzie prawdopodobnie MSI 64-bit): https://dev.mysql.com/downloads/workbench

Instalator przeprowadzi przez wszystkie etapy instalacji oprogramowania.

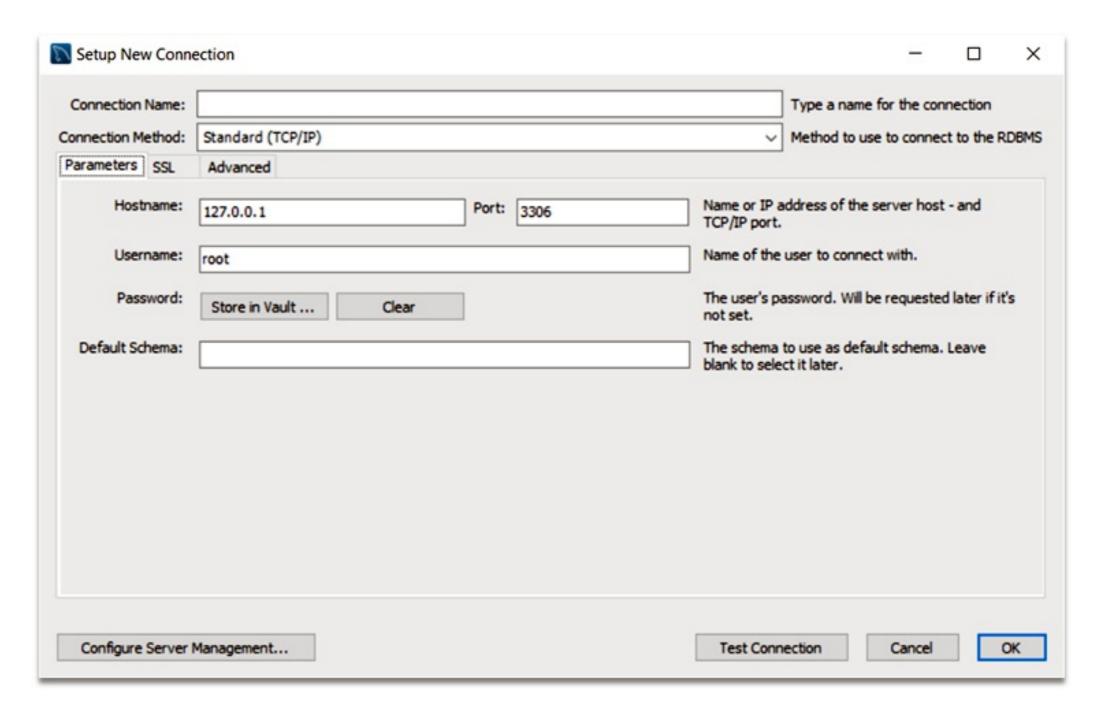
Okno MySQL Workbench:

Aby skonfigurować aplikację, należy dodać nowy serwer poprzez kliknięcie w poniższą ikonę na ekranie:

Kliknięcie otworzy okienko konfiguracyjne:

- W pole Connection name należy wpisać nazwę serwera. Nie jest ono wymagane.
- W pole Hostname należy wpisać adres serwera bazy danych. Jeśli serwer znajduje się na tym samym komputerze (czyli tak, jak w przypadku naszego kursu), zostaw 127.0.0.1.
- W pole Username należy wpisać nazwę użytkownika. Osoby, które korzystały ze skryptu instalacyjnego wpisują root.

- Kliknij przycisk Store in Vault, po czym wpisz hasło użytkownika root. Osoby, które korzystały ze skryptu instalacyjnego wpisują coderslab.
- Kliknij Test Connection, by sprawdzić, czy wszystko jest w porządku, potem OK.
- W razie problemów poproś wykładowcę o pomoc.

Tworzenie backupu bazy danych

Bardzo ważne jest tworzenie backupów baz danych, aby w przypadku awarii serwera nie utracić przechowywanych w nich danych.

Do tworzenia backupu bazy danych służy narzędzie mysqldump.

Podstawowe użycie tego narzędzia wygląda następująco:

```
mysqldump -u [user_name] -p [database_name] > [file].sql
```

Powyższa komenda utworzy plik o podanej nazwie, w którym będzie pełny zapis naszej bazy danych (w postaci zapytań **MySQL**).

Wczytywanie backupu

Aby wczytać backup, należy po prostu przesłać wszystkie znajdujące się w nim informacje (w postaci zapytań) do silnika **MySQL**.

Robimy to przy pomocy komendy:

mysql -u [user_name] -p [database_name] < [file].sql</pre>

Baza danych o odpowiedniej nazwie musi być wcześniej stworzona i musi być pusta!

Można też odpowiednio skonfigurować backup, że jeśli baza nie istnieje, to ma zostać stworzona.

Silniki baz danych

Bazy danych z czasem rozrosły się, wspomagając dużo różnych rozwiązań i technologii. Powstało zatem wiele silników wspierających MySQL.

Pod pojęciem "silniki" możemy rozumieć w tym kontekście moduły, odpowiedzialne za tworzenie i zarządzanie tabelami z danymi. Cechują je różne zastosowania i funkcjonalności.

Najpopularniejsze silniki MySQL

- > MyISAM
- > IBMDB2I
- > InnoDB
- > MEMORY
- MERGE
- > FEDERATED
- > ARCHIVE
- > CSV
- > EXAMPLE
- > BLACKHOLE

Opis silników dla MySQL

MyISAM

Podstawowy silnik dla MySQL. Niezależny od systemu operacyjnego (tabele są przenaszalne). Szybki i wydajny, nie wspiera transakcji. Polecany przy częstych operacjach **SELECT** i **INSERT**.

MEMORY

Silnik trzymający wszystkie dane w pamięci. Szybki, ale tracący wszystkie dane, jeżeli proces MySQL nie zostanie poprawnie zamknięty. Nie wspomaga wszystkich typów danych.

CSV

Silnik zapamiętujący wszystkie dane w postaci plików .csv. Nie wspomaga indeksów.

Opis silników dla MySQL

InnoDB

Silnik wydany na licencji open source. Główną zaletą jest pełne wsparcie transakcji (wykonywania zapytań do bazy jako zależny od siebie zbiór zapytań). Powinien być wybierany, jeżeli w bazie będzie dużo operacji typu **UPDATE** lub jeżeli są potrzebne transakcje.

EXAMPLE

Template pozwalające tworzyć nowe silniki.

BLACKHOLE

Silnik identyczny w działaniu do MyISAM, nie przetrzymuje jednak żadnych danych. Używany do przeprowadzania testów.

Sterowniki JDBC

JDBC (Java Database Connectivity) – to wbudowana w Javę technologia umożliwiająca połączenie z bazami danych.

Sterownik JDBC to biblioteka udostępniana w postaci plików jar, której zadaniem jest tłumaczenie odwołań z poziomu języka Java na właściwe zapytania szczegółowe dla konkretnego systemu bazodanowego.

Sterowniki tworzone są przez autorów systemów baz danych i muszą być zgodne ze specyfikacją określoną przez twórców Javy.

Dzięki takiemu podejściu możemy w niezauważalny dla naszej aplikacji sposób wymienić bazę danych na inną.

Dostępne są one dla wszystkich najpopularniejszych baz danych, m.in.:

- > MySQL,
- > Oracle,
- PostgreSQL,
- > Microsoft SQL.

JDBC

Do połączenia z bazami danych w Javie potrzebujemy odpowiedniego sterownika. W naszym przypadku będzie to sterownik do MySQL dla języka Java:

mysql-connector-java-5.1.40-bin.jar (numer może się różnić).

Jest to sterownik tworzony przez producenta bazy danych – firmę Oracle.

Aby go dołączyć do naszego projektu, możemy go pobrać z oficjalnej strony:

https://dev.mysql.com/downloads/connector/j/

Pobrane archiwum w formacie *.tar, lub *.zip, należy rozpakować a następnie dołączyć sterownik (plik z rozszerzeniem *.jar) do naszego projektu.

Dołączania bibliotek uczyliśmy się już na przykładzie biblioteki commons-lang3.

Coders Lab

Łączenie się z bazą

Pierwszym krokiem do używania bazy danych jest podłączenie się do niej. W tym celu należy (zgodnie z poniższym schematem) utworzyć połączenie, które jest obiektem klasy **Connection**:

Connection nazwa połączenia = DriverManager.getConnection(url, user, password);

Łączenie się z bazą

Pierwszym krokiem do używania bazy danych jest podłączenie się do niej. W tym celu należy (zgodnie z poniższym schematem) utworzyć połączenie, które jest obiektem klasy **Connection**:

Connection nazwa_połączenia = DriverManager.getConnection(url, user, password);

url – adres połączenia do bazy danych

Łączenie się z bazą

Pierwszym krokiem do używania bazy danych jest podłączenie się do niej. W tym celu należy (zgodnie z poniższym schematem) utworzyć połączenie, które jest obiektem klasy **Connection**:

Connection nazwa połączenia = DriverManager.getConnection(url, user, password);

url – adres połączenia do bazy danych

user – użytkownik bazy danych

Łączenie się z bazą

Pierwszym krokiem do używania bazy danych jest podłączenie się do niej. W tym celu należy (zgodnie z poniższym schematem) utworzyć połączenie, które jest obiektem klasy **Connection**:

Connection nazwa połączenia = DriverManager.getConnection(url, user, password);

url – adres połączenia do bazy danych

user – użytkownik bazy danych

password – hasło do bazy danych

Przykład:

```
Connection conn = DriverManager.getConnection(
    "jdbc:mysql://localhost:3306/my_db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
    "root",
    "coderslab");
```

Przykład:

```
Connection conn = DriverManager.getConnection(
    "jdbc:mysql://localhost:3306/my_db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
    "root",
    "coderslab");
```

jdbc:mysql: – określamy, że chodzi nam o połączenie do bazy MySQL,

Przykład:

jdbc:mysql: – określamy, że chodzi nam o połączenie do bazy MySQL,

localhost – adres serwera bazy danych,

Przykład:

localhost – adres serwera bazy danych,

3306 – port serwera bazy danych (3306 to standardowy port dla MySQL),

Przykład:

my db – nazwa bazy danych,

3306 – port serwera bazy danych (3306 to standardowy port dla MySQL),

Przykład:

```
Connection conn = DriverManager.getConnection(
    "jdbc:mysql://localhost:3306/my_db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
    "root",
    "coderslab");

jdbc:mysql: - określamy, że chodzi nam o połączenie do bazy MySQL,

localhost - adres serwera bazy danych,

3306 - port serwera bazy danych (3306 to standardowy port dla MySQL),

my db - nazwa bazy danych,
```

useSSL=false – szyfrowanie połączenia (omówione na dalszych slajdach),

Przykład:

```
Connection conn = DriverManager.getConnection(
         "jdbc:mysql://localhost:3306/my db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
         "root",
         "coderslab");
jdbc:mysql: - określamy, że chodzi nam o połączenie do bazy MySQL,
localhost – adres serwera bazy danych,
3306 – port serwera bazy danych (3306 to standardowy port dla MySQL),
my db – nazwa bazy danych,
useSSL=false – szyfrowanie połączenia (omówione na dalszych slajdach),
characterEncoding=utf8 – ustawienie kodowania,
```

Przykład:

```
Connection conn = DriverManager.getConnection(
         "jdbc:mysql://localhost:3306/my db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
         "root",
         "coderslab");
jdbc:mysql: - określamy, że chodzi nam o połączenie do bazy MySQL,
localhost – adres serwera bazy danych,
3306 – port serwera bazy danych (3306 to standardowy port dla MySQL),
my db – nazwa bazy danych,
useSSL=false – szyfrowanie połączenia (omówione na dalszych slajdach),
characterEncoding=utf8 – ustawienie kodowania,
root – nazwa użytkownika, coderslab – hasło.
```

Konstrukcja: try with resources

try with resources – to konstrukcja, która upraszcza zarządzanie zasobami (np. otwarte połączenia, pliki).

Możemy ją stosować dla wszystkich klas implementujących interfejs **AutoCloseable** (więcej na temat interfejsów dowiemy się kolejnych modułach).

Listę klas implementujących ten interfejs znajdziemy pod adresem:

https://docs.oracle.com/javase/8/docs/api/java/lang/AutoCloseable.html

Konstrukcja: try with resources

Konstrukcję try with resources tworzymy wg poniższego schematu:

```
try (resource) { }
```

Możemy również zdefiniować więcej niż jeden zasób, oddzielając je znakiem średnika np.:

```
try (resource1; resource2;
resource3) { }
```

Dzięki zastosowaniu tej konstrukcji, zasoby w niej zawarte, zostaną automatycznie zamknięte.

Ręczne zamknięcie zasobu odbywa się przez wywołanie metody close().

Tworzenie nowego połączenia

```
public static void main(String[] args) {
    try (Connection conn = DriverManager.getConnection(
        "jdbc:mysql://localhost:3306/my_db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
        "root", "coderslab")) {
    } catch (SQLException e) {
        e.printStackTrace();
    }
}
```

Tworzenie nowego połączenia

```
public static void main(String[] args) {
    try (Connection conn = DriverManager.getConnection(
        "jdbc:mysql://localhost:3306/my_db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
        "root", "coderslab")) {
    } catch (SQLException e) {
        e.printStackTrace();
    }
}
```

Tworzymy obiekt połączenia korzystając z konstrukcji try with resources.

Tworzenie nowego połączenia

```
public static void main(String[] args) {
    try (Connection conn = DriverManager.getConnection(
        "jdbc:mysql://localhost:3306/my_db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
        "root", "coderslab")) {
      } catch (SQLException e) {
         e.printStackTrace();
      }
}
```

Dodajemy obsługę wymaganego wyjątku.

Tworzenie nowego połączenia

Jeżeli nie korzystamy z try with resources musimy sami zadbać o zamknięcie połączenia. Wykorzystujemy w tym celu blok finally konstrukcji try – catch:

Tworzenie nowego połączenia

Jeżeli nie korzystamy z try with resources musimy sami zadbać o zamknięcie połączenia. Wykorzystujemy w tym celu blok finally konstrukcji try – catch:

conn = DriverManager.getConnection - tworzymy obiekt połączenia.

Tworzenie nowego połączenia

Jeżeli nie korzystamy z try with resources musimy sami zadbać o zamknięcie połączenia. Wykorzystujemy w tym celu blok finally konstrukcji try – catch:

Dodajemy obsługę wymaganego wyjątku.

Tworzenie nowego połączenia

Jeżeli nie korzystamy z try with resources musimy sami zadbać o zamknięcie połączenia. Wykorzystujemy w tym celu blok finally konstrukcji try – catch:

Dodajemy blok finally.

Tworzenie nowego połączenia

Jeżeli nie korzystamy z try with resources musimy sami zadbać o zamknięcie połączenia. Wykorzystujemy w tym celu blok finally konstrukcji try – catch:

Sprawdzamy czy połączenie nie jest równe null.

Tworzenie nowego połączenia

Jeżeli nie korzystamy z try with resources musimy sami zadbać o zamknięcie połączenia. Wykorzystujemy w tym celu blok finally konstrukcji try – catch:

Zamykamy połączenie przy pomocy metody close() dodając obsługę wymaganego wyjątku.

Możliwe błędy/ostrzeżenia

Nie załączyliśmy poprawnie do naszego projektu sterownika bazy danych.

```
Got an exception!
No suitable driver found for
jdbc:mysql://localhost:3306/my_db
```

> Podczas nawiązywania połączenia otrzymujemy ostrzeżenie:

```
Fri Feb 03 05:54:12 PST 2017 WARN: Establishing SSL connection without server's identity verification is not recommended. According to MySQL 5.5.45+, 5.6.26+ and 5.7.6+ requirements SSL connection must be established by default if explicit option isn't set. For compliance with existing applications not using SSL the verifyServerCertificate property is set to 'false'. You need either to explicitly disable SSL by setting useSSL=false, or set useSSL=true and provide truststore for server certificate verification.
```

Możliwe błędy/ostrzeżenia

Otrzymaliśmy ostrzeżenie informujące nas, że powinniśmy korzystać z szyfrowanego połączenia z naszą bazą danych. Dla lokalnego połączenia nie jest to konieczne.

Aby ostrzeżenie zniknęło, należy zmodyfikować adres połączenia, dołączając za nazwą bazy odpowiednią adnotację:

```
"jdbc:mysql://localhost:3306/my_db?useSSL=false"
```


Słowa zarezerwowane

Tworząc tabele i kolumny należy unikać słów zarezerwowanych.

- Dla MySQL ich zestaw znajdziemy pod adresem: https://dev.mysql.com/doc/refman/5.7/en/keywords.html
- Dla PostgreSQL ich zestaw znajdziemy pod adresem: https://www.postgresql.org/docs/8.1/static/sql-keywords-appendix.html

Możemy również skorzystać z serwisów udostępniających możliwość sprawdzania czy dane słowo jest zarezerwowane. Przykładowy serwis:

http://www.petefreitag.com/tools/sql_reserved_words_checker/

Tworzenie nowej bazy danych

Bazę tworzymy poprzez zapytanie SQL:

CREATE DATABASE <nazwa_nowej_bazy>;

Musimy pamiętać, że jeżeli zapytanie SQL wywołujemy w konsoli – musi kończyć się średnikiem. W kodzie Javy nie jest to konieczne.

Użytkownik MySQL, który chce utworzyć bazę danych – musi mieć uprawnienia do jej tworzenia.

Często jeden projekt może mieć kilka baz danych, np.:

- > do testów,
- dla developmentu,
- produkcyjną.

Ustawienie kodowania

Na etapie tworzenia bazy danych możemy dopisać instrukcję pozwalającą ustawić odpowiednie kodowanie dla znaków.

```
CREATE DATABASE <nazwa_nowej_bazy>
CHARACTER SET utf8mb4
COLLATE utf8mb4 unicode ci;
```

Ustawienie kodowania

Na etapie tworzenia bazy danych możemy dopisać instrukcję pozwalającą ustawić odpowiednie kodowanie dla znaków.

```
CREATE DATABASE <nazwa_nowej_bazy>
CHARACTER SET utf8mb4
COLLATE utf8mb4_unicode_ci;
```

Ustawiamy kodowanie na utf8mb4 (czterobajtowy znak unicode).

Ustawienie kodowania

Na etapie tworzenia bazy danych możemy dopisać instrukcję pozwalającą ustawić odpowiednie kodowanie dla znaków.

```
CREATE DATABASE <nazwa_nowej_bazy>
CHARACTER SET utf8mb4
COLLATE utf8mb4_unicode_ci;
```

collate utf8mb4 – definiujemy reguły porównywania i sortowania dla określonych znaków (reguły porównywania i sortowania mogą się różnić w zależności od języka), ci – oznacza case insensitive,

Tabele w bazie danych

Każda baza ma w swojej strukturze tabele.

Tabela w bazie to podzbiór przechowujący dane związane ze sobą. Jeśli naszą bazą danych jest sklep, to przykładowo może posiadać następujące tabele:

- tabela z danymi pracowników sklepu,
- tabela zamówień w sklepie,
- tabela produktów w sklepie,
- > tabela z aktualnymi promocjami.

Każda tabela składa się z kolumn i wierszy.

Kolumna przechowuje dane związane z rekordem, dane te są odpowiedniego typu, np.:

> dla użytkownika:

imię, nazwisko, mail, adres IP, login, hasło;

dla zamówienia:

numer, suma, data złożenia, data opłacenia, data wysyłki.

Wiersz to pojedynczy rekord przechowywany w tabeli.

Typy danych w MySQL

Typy danych, które trzymamy w tabelach, możemy podzielić na trzy główne grupy:

- zmienne liczbowe,
- zmienne daty i czasu,
- napisy.

Każdy typ danych ma określony zakres.

Tworzac kolumnę, powinniśmy zadeklarować dla niej taki typ, aby był odpowienio dopasowany do danych, które mają znaleźć się tej kolumnie.

Jeśli będziemy korzystać z liczb od **0–100** skorzystajmy z **TINYINT** zamiast np. **INT**, aby zająć mniej miejsca.

Typy danych w MySQL – liczby

- ➤ INT podstawowa zmienna liczbowa. Przechowuje liczby całkowite w przedziale: od -2 147 483 648 do 2 147 483 647. Możemy nie korzystać z liczb ujemnych, wówczas przedział ten wynosi od 0 do 4 294 967 295.
- ➤ TINYINT przechowuje liczby całkowite z przedziału od -128 do 127. Jeśli nie będziemy korzystać z liczb ujemnych, wówczas przedział ten wynosi od 0 do 255.
- ➤ SMALLINT przechowuje liczby całkowite w przedziale: od -32 768 do 32 767. Jeśli wykluczymy liczby ujemne, wówczas przedział ten wynosi od 0 do 65 636.
- ➤ MEDIUMINT przechowuje liczby całkowite od -8 388 608 do 8 388 607. Gdy nie korzystamy z liczb ujemnych, wówczas przedział ten wynosi od 0 do 16 777 215.

Typy danych w MySQL – liczby cd.

- BIGINT przechowuje liczby całkowite w przedziale: od -9 223 372 036 854 775 808 do 9 223 372 036 854 775 807. Możemy nie korzystać z liczb ujemnych, wówczas przedział ten wynosi od 0 do 18 446 744 073 709 551 615.
- FLOAT (M,D) zmienna reprezentująca liczbę zmiennoprzecinkową. M liczba wyświetlanych cyfr, D liczba cyfr po przecinku (maksymalnie 24 miejsca). Np. FLOAT (5,3) oznacza pięć cyfr w liczbie, z tego trzy po przecinku, np. 34.023.
- DOUBLE (M, D) liczba zmiennoprzecinkowa o większej dokładności. Może trzymać do 53 miejsc po przecinku. REAL jest synonimem typu DOUBLE.
- DECIMAL (M,D) liczba zmiennoprzecinkowa, do której nie używamy kompresji, przechowuje dokładną liczbę. NUMERIC jest synonimem DECIMAL. Typu DECIMAL powinniśmy używać do przechowywania np. cen lub kursów walut, nie używamy nigdy do tego FLOAT, który przechowuje wartość przybliżoną.

Typy danych w MySQL – data i czas

- ▶ DATE data w formacie YYYY-MM-DD. Może trzymać daty od 1000-01-01 do 9999-12-31.
- ▶ DATETIME data w formacie YYYY-MM-DD HH:MI:SS. może trzymać daty od 1000-01-01 00:00:00 do 9999-12-31 23:59:59.
- ➤ TIMESTAMP data przechowywana w postaci liczby milisekund, które upłynęły od 1 stycznia 1970 roku do podanej daty. Podstawowy format YYYY-MM-DD HH:MI:SS. Może trzymać daty między 1970-01-01 a 2038-01-09.
- > TIME trzyma czas w formacie HH:MI:SS.
- > YEAR do wersji MySQL 5.7.5 trzymał rok w formacie dwu- i czterocyfrowym. W obecnej wersji wspomagany jest już tylko format czterocyfowy.

Typy danych w MySQL – napisy

- ➤ CHAR (M) napis mający z góry określoną liczbę znaków, parametr M przyjmuje wartość między 0 a 255. Wypełniany spacjami, jeżeli napis będzie krótszy. Spacje są automatycznie usuwane przy pobieraniu danych z bazy. Zajmuje stałą ilość pamięci dla danej długości.
- VARCHAR (M) napis o zmiennej liczbie znaków, nie większej jednak niż podany parametr M (o wartości od 0 do 65536). Zajmuje zmienną ilość pamięci dla danej długości.

Typy danych w MySQL – napisy

Poniższa tabela przedstawia różnicę w przechowywaniu danych CHAR i VARCHAR.

Value	CHAR(4)	Storage Required	VARCHAR(4)	Storage Required
**	''	4 bytes	**	1 byte
'ab'	'ab'	4 bytes	'ab'	3 bytes
'abcd'	'abcd'	4 bytes	'abcd'	5 bytes
'abcdefgh'	'abcd'	4 bytes	'abcd'	5 bytes

Typy danych w MySQL – napisy

- ▶ BLOB (Binary Large Object) lub TEXT pole zawierające maksymalnie 65 535 znaków.
 BLOB od zmiennej TEXT różni się tym, że porównanie zmiennej typu BLOB nie jest wrażliwe na wielkość znaków.
- > TINYBLOB lub TINYTEXT zmienna BLOB lub TEXT, ale o maksymalnej długości 255 znaków.
- ➤ MEDIUMBLOB lub MEDIUMTEXT zmienna BLOB lub TEXT, ale o maksymalnej długości 16 777 215 znaków.
- ▶ LONGBLOB lub LONGTEXT zmienna BLOB lub TEXT, ale o maksymalnej długości 4 294 967 295 znaków.

Atrybuty danych w MySQL

Atrybuty dodawane są do kolumny. Uzupełniają one typy danych o dodatkowe założenia.

Nałożenie odpowiednich atrybutów może całkowicie zmienić zastosowanie danej kolumny w tabeli naszych danych.

Najczęściej używane atrybuty:

PRIMARY KEY – klucz główny. Atrybut stosowany do wskazania kolumny, która będzie jednoznacznie identyfikowała każdy wpis. Zazwyczaj do stworzenia klucza głównego używamy zmiennej typu INT z włączoną opcją AUTO_INCREMENT.

Klucz główny nie powinien być zmieniany po utworzeniu. Może nam to zniszczyć układ całej bazy.

Atrybuty danych w MySQL

- UNSIGNED stosowany przy zmiennych liczbowych. Oznacza, że chcemy korzystać jedynie z liczb dodatnich danego typu liczbowego, przez co zwiększamy jego zakres.
- ZEROFILL stosowany przy zmiennych liczbowych. Powoduje dopełnienie liczby zerami poprzedzającymi.
- CHARACTER SET stosowany przy napisach. Ustawia odpowiednie kodowanie dla napisów. Powinno się go podawać dla każdej kolumny przechowującej tekst.
- BINARY używany przy zmiennych typu CHAR lub VARCHAR. Powoduje, że sortowanie jest casesensitive.

Atrybuty danych w MySQL

- DEFAULT ustawia domyślną wartość, która zostanie wpisana do kolumny, jeśli nie podamy wartości.
- > NULL / NOT NULL pozwala (lub nie pozwala) na brak danych w tej kolumnie.
- AUTO_INCREMENT stosowany przy zmiennych liczbowych. Powoduje, że wartość w tej kolumnie zwiększa się domyślnie o jeden przy każdym wpisie. Nie ma konieczności podawania jej wartości, tabela automatycznie nada kolejną wartość.

Więcej informacji możesz znaleźć na stronie: https://dev.mysql.com/doc/refman/8.0/en/replication-options-master.html#sysvar_auto_increment_increment

Znamy już typy danych kolumn w tabeli, możemy zatem utworzyć nową tabelę za pomocą następującego zapytania SQL:

```
CREATE TABLE nazwa_tabeli
(
nazwa_kolumny_1 typ_danych(size) [atrybuty],
nazwa_kolumny_2 typ_danych(size) [atrybuty],
nazwa_kolumny_3 typ_danych(size) [atrybuty],
....
);
```


Przyjęte jest, że pierwsza kolumna takiej tabeli to ID – najczęściej INT z atrybutem AUTO INCREMENT.

Przykład

```
CREATE TABLE users
(
user_id int AUTO_INCREMENT,
user_name varchar(255),
user_email varchar(255) UNIQUE,
PRIMARY KEY(user_id)
);
```

Coders Lab

Przykład

```
CREATE TABLE users
(
user_id int AUTO_INCREMENT,
user_name varchar(255),
user_email varchar(255) UNIQUE,
PRIMARY KEY(user_id)
);
```

user_id będzie kluczem głównym w naszej tabeli, wartość będzie unikalna (PRIMARY KEY). Ten numer będzie identyfikował każdy wpis, jego wartość będzie zwiększana automatycznie o jeden (AUTO_INCREMENT).

Przykład

```
CREATE TABLE users
(
user_id int AUTO_INCREMENT,
user_name varchar(255),
user_email varchar(255) UNIQUE,
PRIMARY KEY(user_id)
);
```

user_id będzie kluczem głównym w naszej tabeli, wartość będzie unikalna (PRIMARY KEY). Ten numer będzie identyfikował każdy wpis, jego wartość będzie zwiększana automatycznie o jeden (AUTO_INCREMENT).

user_email ma atrybut UNIQUE – chcemy, aby w naszym systemie mógł być tylko jeden użytkownik z danym mailem. Tabela nie zezwoli na zapisanie dwóch rekordów z takim samym polem user_email.

Praca z połączeniem

Komunikacja z bazą danych odbywa się poprzez wykonywanie zapytań (queries).

Zapytania do bazy będziemy wykonywać, używając do tego celu obiektu Statement.

```
Statement stmt = conn.createStatement();
```

Będziemy wykonywać metody executeQuery oraz executeUpdate:

```
executeQuery("zapytanie");
```

Jako wynik metody otrzymamy obiekt ResultSet, który będzie przechowywał wynik.

```
executeUpdate("zapytanie");
```

Jako wynik otrzymamy wartość typu **int**, która oznacza liczbę zmodyfikowanych wierszy.

Tworzenie nowej tabeli w Javie

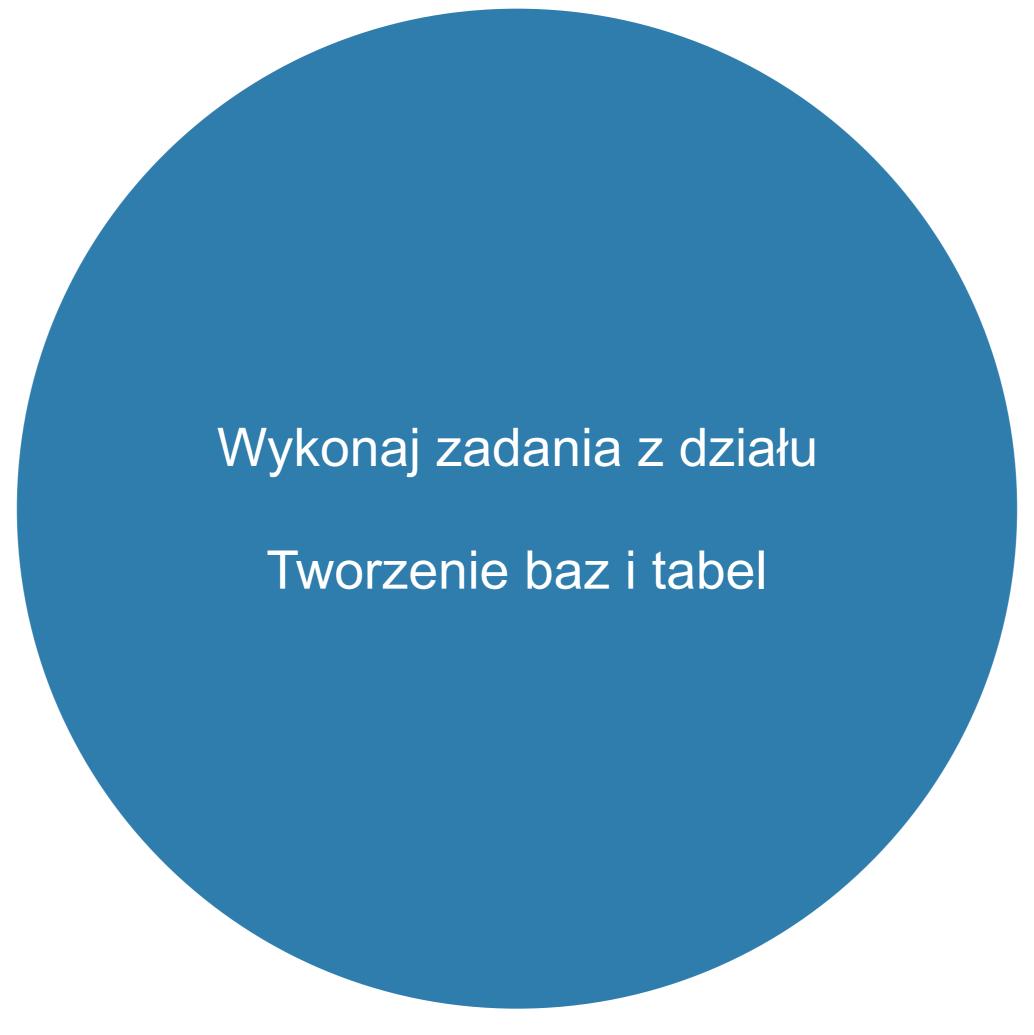
```
String sql = "CREATE TABLE users (user id int AUTO INCREMENT,"
        + " user name varchar(255),"
        + " user email varchar(255) UNIQUE, "
        + " PRIMARY KEY(user id))";
try (Connection conn = DriverManager.getConnection(
        "jdbc:mysql://localhost:3306/my db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
        "root", "coderslab");
        Statement stat = conn.createStatement()) {
        stat.executeUpdate(sql);
} catch (SQLException e) {
   e.printStackTrace();
```

Tworzenie nowej tabeli w Javie

```
String sql = "CREATE TABLE users (user id int AUTO INCREMENT,"
        + " user name varchar(255),"
        + " user email varchar(255) UNIQUE, "
        + " PRIMARY KEY(user id))";
try (Connection conn = DriverManager.getConnection(
        "jdbc:mysql://localhost:3306/my db?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
        "root", "coderslab");
        Statement stat = conn.createStatement()) {
        stat.executeUpdate(sql);
} catch (SQLException e) {
    e.printStackTrace();
```

Wykonujemy zapytanie.

Zadania

Dodawanie elementów do tabeli

Dane do tabeli dodajemy za pomocą zapytania INSERT INTO:

```
INSERT INTO table_name(col_name_1, col_name_2, col_name_3, ...)
VALUES (value1, value2, value3, ...);
```

Jeżeli po nazwie tabeli nie podamy nazw kolumn, dane będą zapisywane do kolejnych kolumn tabeli (zgodnie z jej definicją).

Coders Lab

Dodawanie elementów do tabeli

```
INSERT INTO users VALUES (10, "Jacek", "jacek@gmail.com");
Query OK, 1 row affected (0.06 sec)
INSERT INTO users VALUES ("Wojtek", "wojtek@gmail.com");
ERROR 1136 (21S01): Column count doesnt match value count at row 1
INSERT INTO users(user_name, user_email) VALUES("Wojtek", "wojtek@gmail.com");
Query OK, 1 row affected (0.06 sec)
```

Coders Lab

Dodawanie elementów do tabeli

```
INSERT INTO users VALUES (10, "Jacek", "jacek@gmail.com");
Query OK, 1 row affected (0.06 sec)
INSERT INTO users VALUES ("Wojtek", "wojtek@gmail.com");
ERROR 1136 (21S01): Column count doesnt match value count at row 1
INSERT INTO users(user_name, user_email) VALUES("Wojtek", "wojtek@gmail.com");
Query OK, 1 row affected (0.06 sec)
```

Błąd spowodowany tym, że liczba kolumn (3) nie jest równa liczbie przekazanych danych (2).

Dodawanie elementów do tabeli w Javie

```
try (Connection conn =
   DriverManager.getConnection("jdbc:mysql://localhost:3306/my database"
                                + "?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
                                "root", "coderslab");
    Statement stat = conn.createStatement()) {
    String name = "user1";
   String email = "user1@coderslab.pl";
   String sql = "INSERT INTO users(user name, user email)
                    VALUES(" + "\"" + name + "\"," + "\"" + email + "\");";
    stat.executeUpdate(sql);
} catch (SQLException e) {
       e.printStackTrace();
```

Dodawanie elementów do tabeli w Javie

```
try (Connection conn =
    DriverManager.getConnection("jdbc:mysql://localhost:3306/my database"
                                + "?useSSL=false&characterEncoding=utf8",
                                "root", "coderslab");
    Statement stat = conn.createStatement()) {
    String name = "user1";
    String email = "user1@coderslab.pl";
    String sql = "INSERT INTO users(user name, user email)
                    VALUES(" + "\"" + name + "\"," + "\"" + email + "\");";
    stat.executeUpdate(sql);
} catch (SQLException e) {
        e.printStackTrace();
```

Łączenie w zapytaniu parametrów, które mogą być pobrane np. z konsoli, jest niebezpieczne ze względu na możliwość podania wartości, która mogłaby zniszczyć naszą bazę danych. Za chwilę dowiemy się, co to znaczy i jak się przed tym uchronić.

Łączenie parametrów w zapytaniu SQL jest mało wygodne ze względu na zagnieżdżone znaki cudzysłowów:

A dodatkowo może być też niebezpieczne, gdy dane pobieramy od użytkownika.

Może nastąpić wstrzyknięcie do naszego zapytania dodatkowego kodu, który wykona niepożądane manipulacje na naszym kodzie. Takie działanie nazywamy **SQL Injection**.

SQL Injection to bardzo częsty sposób ataku na bazy danych.

Przeanalizujmy poniższy kod:

```
System.out.print("Wpisz szukaną frazę:");
Scanner scan = new Scanner(System.in);
String userName = scan.nextLine();
String sql = "SELECT * FROM users WHERE user_name=" + userName + ";";
Statement stat = conn.createStatement();
stat.executeQuery(sql);
conn.close();
```

Coders Lab

Przeanalizujmy poniższy kod:

```
System.out.print("Wpisz szukaną frazę:");
Scanner scan = new Scanner(System.in);
String userName = scan.nextLine();
String sql = "SELECT * FROM users WHERE user_name=" + userName + ";";
Statement stat = conn.createStatement();
stat.executeQuery(sql);
conn.close();
```

Pobieramy dane od użytkownika.

Przeanalizujmy poniższy kod:

```
System.out.print("Wpisz szukaną frazę:");
Scanner scan = new Scanner(System.in);
String userName = scan.nextLine();
String sql = "SELECT * FROM users WHERE user_name=" + userName + ";";
Statement stat = conn.createStatement();
stat.executeQuery(sql);
conn.close();
```

Pobieramy dane od użytkownika.

Wstawiamy pobrane dane do zapytania.

Co się stanie, jeżeli ktoś wpisał do naszego formularza taką wartość:

```
Paul; DROP TABLE users;
```

Nasze zapytanie SQL będzie wyglądać następująco:

```
SELECT * FROM users WHERE name="Paul";
DROP TABLE users;
```

Zapytanie może być również zakończone znakiem --, czyli znakiem rozpoczynającym komentarz, spowoduje to pominięcie dalszej części zapytania, jeżeli ono istnieje.

```
Paul; DROP TABLE users;--
```

Co się stanie, jeżeli ktoś wpisał do naszego formularza taką wartość:

```
Paul; DROP TABLE users;
```

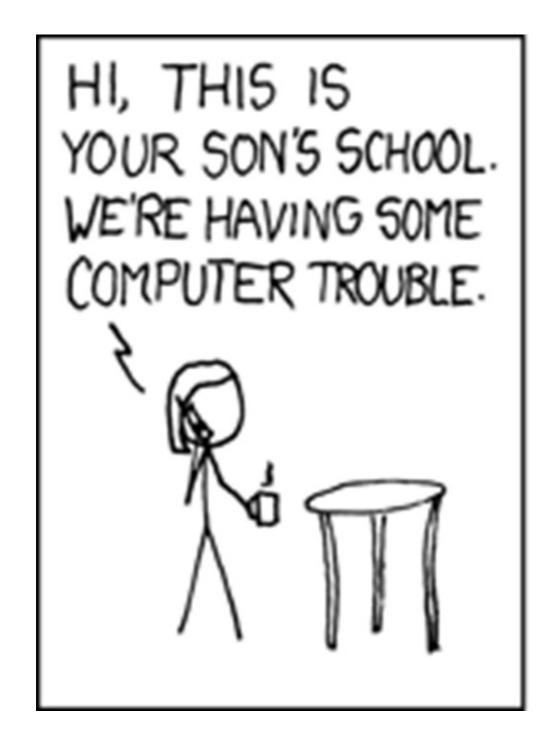
Nasze zapytanie SQL będzie wyglądać następująco:

```
SELECT * FROM users WHERE name="Paul";
DROP TABLE users;
```

Usunie tabelę users.

Zapytanie może być również zakończone znakiem --, czyli znakiem rozpoczynającym komentarz, spowoduje to pominięcie dalszej części zapytania, jeżeli ono istnieje.

```
Paul; DROP TABLE users; --
```


Źródło: https://xkcd.com/327

PreparedStatement

PreparedStatement to klasa Javy, dzięki której możemy przygotować szablon zapytania SQL. Następnie taki szablon wypełniamy odpowiednimi danymi i uruchamiamy. Dane przekazane do szablonu są automatycznie filtrowane.

Zalety PreparedStatement:

- czytelna forma zapisu,
- > dane przesyłane do bazy są odporne na ataki SQL Injection.

PreparedStatement – przygotowanie

Obiekt **PreparedStatement** tworzymy przez użycie metody **prepareStatement()** na obiekcie **Connection**, przekazując jako argument zapytanie do bazy (szablon):

```
String sql = "SELECT * FROM users WHERE user_name = " + userName + ";"
```

Nasze zapytanie będzie wyglądało następujaco:

```
PreparedStatement preStmt =
   conn.prepareStatement("SELECT * FROM users WHERE user_name = ?");
preStmt.setString(1, userName);
```

PreparedStatement – przygotowanie

Obiekt **PreparedStatement** tworzymy przez użycie metody **prepareStatement()** na obiekcie **Connection**, przekazując jako argument zapytanie do bazy (szablon):

```
String sql = "SELECT * FROM users WHERE user_name = " + userName + ";"
```

Nasze zapytanie będzie wyglądało następujaco:

```
PreparedStatement preStmt =
    conn.prepareStatement("SELECT * FROM users WHERE user_name = ?");
preStmt.setString(1, userName);
```

user_name = ? – w miejscu znaku zapytania pojawią się dane, które będziemy wstawiać.

PreparedStatement – przygotowanie

Obiekt **PreparedStatement** tworzymy przez użycie metody **prepareStatement()** na obiekcie **Connection**, przekazując jako argument zapytanie do bazy (szablon):

```
String sql = "SELECT * FROM users WHERE user_name = " + userName + ";"
```

Nasze zapytanie będzie wyglądało następujaco:

```
PreparedStatement preStmt =
   conn.prepareStatement("SELECT * FROM users WHERE user_name = ?");
preStmt.setString(1, userName);
```

user_name = ? – w miejscu znaku zapytania pojawią się dane, które będziemy wstawiać.

Wstawiamy zmienną userName jako pierwszy parametr – typu String.

PreparedStatement – używanie i wywoływanie

```
PreparedStatement preStmt =
    conn.prepareStatement("SELECT * FROM users WHERE user_name = ?");
preStmt.setString(1, userName);
preStmt.executeQuery();
```

PreparedStatement – używanie i wywoływanie

```
PreparedStatement preStmt =
    conn.prepareStatement("SELECT * FROM users WHERE user_name = ?");
preStmt.setString(1, userName);
preStmt.executeQuery();
```

Tworzymy obiekt klasy PreparedStatement.

PreparedStatement – używanie i wywoływanie

```
PreparedStatement preStmt =
    conn.prepareStatement("SELECT * FROM users WHERE user_name = ?");
preStmt.setString(1, userName);
preStmt.executeQuery();
```

Tworzymy obiekt klasy PreparedStatement.

Możemy mieć dowolną liczbę parametrów ustawianych w zapytaniu.

PreparedStatement – używanie i wywoływanie

```
PreparedStatement preStmt =
    conn.prepareStatement("SELECT * FROM users WHERE user_name = ?");
preStmt.setString(1, userName);
preStmt.executeQuery();
```

Tworzymy obiekt klasy PreparedStatement.

Możemy mieć dowolną liczbę parametrów ustawianych w zapytaniu.

Wywołujemy zapytanie.

Ostatni wstawiony element (w Javie)

Po każdej operacji wstawienia lub edycji możemy otrzymać **ID** (wartość klucza głównego) elementu, na którym pracowaliśmy.

```
String generatedColumns[] = { "ID" };
PreparedStatement preStmt = conn.prepareStatement(sql, generatedColumns);
```

```
ResultSet rs = preStmt.getGeneratedKeys();
if (rs.next()) {
    long id = rs.getLong(1);
    System.out.println("Inserted ID: " + id);
}
```

Ostatni wstawiony element (w Javie)

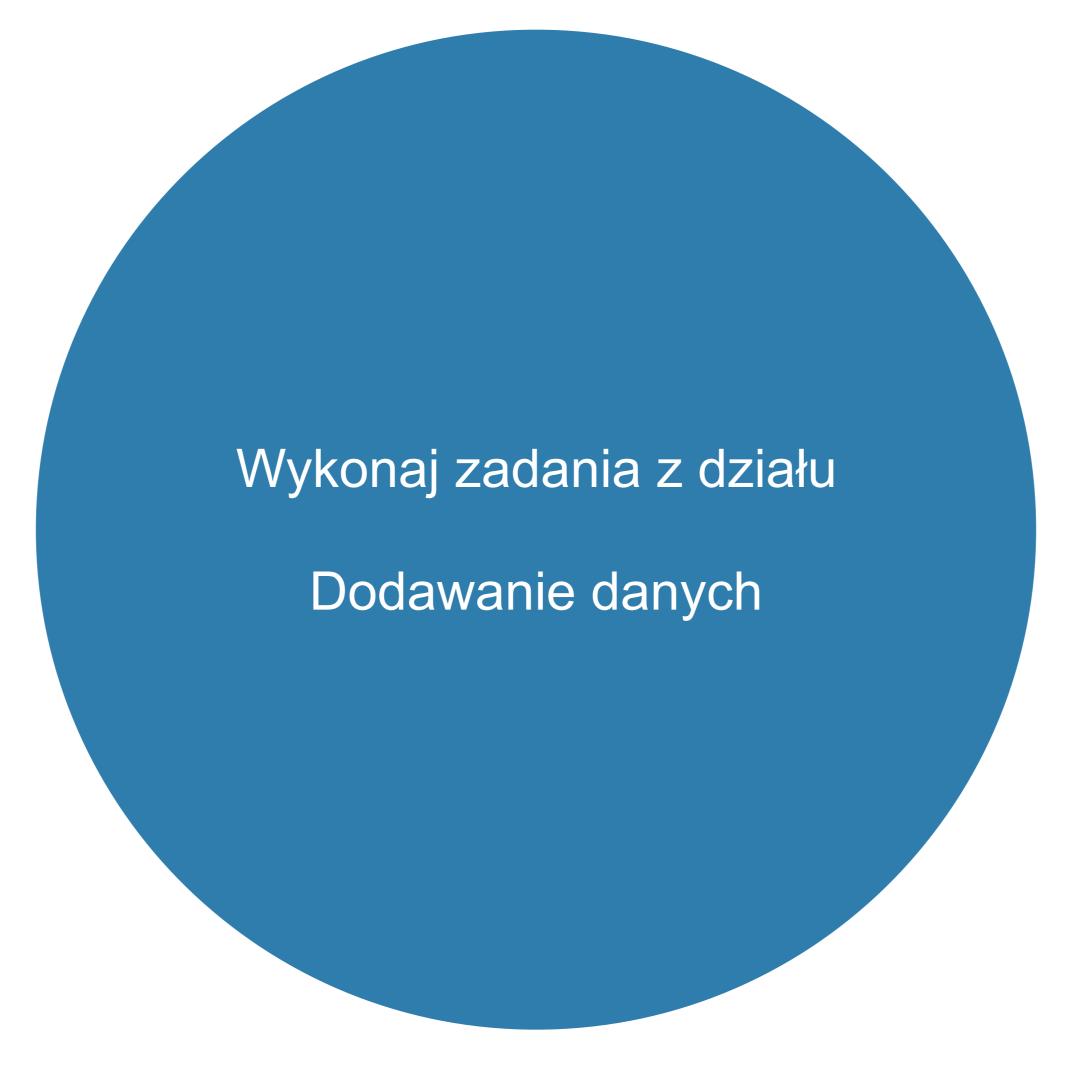
Po każdej operacji wstawienia lub edycji możemy otrzymać **ID** (wartość klucza głównego) elementu, na którym pracowaliśmy.

```
String generatedColumns[] = { "ID" };
PreparedStatement preStmt = conn.prepareStatement(sql, generatedColumns);
```

```
ResultSet rs = preStmt.getGeneratedKeys();
if (rs.next()) {
   long id = rs.getLong(1);
   System.out.println("Inserted ID: " + id);
}
```

Jest to sposób, aby poznać wartość klucza głównego dla właśnie wpisanego elementu.

Zadania

Wczytywanie elementów z tabeli

Dane z tabeli pobieramy za pomocą zapytania SELECT:

```
SELECT col_name_1, col_name_2
FROM table_name;
```

Aby wybrać wszystkie kolumny, możemy użyć symbolu gwiazdki ("*"):

```
SELECT * FROM table_name;
```

Należy jednak pamiętać, że jeśli nie jest to konieczne, to nie pobieramy wszystkich kolumn z tabeli.

Wczytywanie elementów z tabeli

Po wywołaniu zapytania, np.:

```
SELECT * FROM users;
```

elementy zwracane są w następującej postaci:

ResultSet

Czym jest ResultSet?

Jest to obiekt, który zawiera wyniki naszego zapytania. Można go porównać do tablicy wyników. ResultSet ma następujące metody:

> next()

Zwraca wartość typu **boolean**, która informuje nas, czy są jeszcze jakieś elementy.

> getString("column_name")

Zwraca wartość typu **String**, znajdującą się w kolumnie o podanej nazwie. Istnieją analogiczne metody dla innych typów.

```
Statement stmt = conn.createStatement();
ResultSet rs = stmt.executeQuery("SELECT * FROM users");
while (rs.next()) {
    String firstName = rs.getString("user_name");
    int id = rs.getInt("user_id");
    System.out.println(id + " " + firstName);
}
```

```
Statement stmt = conn.createStatement();
ResultSet rs = stmt.executeQuery("SELECT * FROM users");
while (rs.next()) {
    String firstName = rs.getString("user_name");
    int id = rs.getInt("user_id");
    System.out.println(id + " " + firstName);
}
```

Wykonujemy zapytanie.

```
Statement stmt = conn.createStatement();
ResultSet rs = stmt.executeQuery("SELECT * FROM users");
while (rs.next()) {
    String firstName = rs.getString("user_name");
    int id = rs.getInt("user_id");
    System.out.println(id + " " + firstName);
}
```

Wykonujemy zapytanie.

Pętla jest powtarzana tak długo, aż metoda zwróci false.

```
Statement stmt = conn.createStatement();
ResultSet rs = stmt.executeQuery("SELECT * FROM users");
while (rs.next()) {
    String firstName = rs.getString("user_name");
    int id = rs.getInt("user_id");
    System.out.println(id + " " + firstName);
}
```

Wykonujemy zapytanie.

Pętla jest powtarzana tak długo, aż metoda zwróci false.

Pobieramy dane typu **String** z kolumny o nazwie **user_name**.

```
Statement stmt = conn.createStatement();
ResultSet rs = stmt.executeQuery("SELECT * FROM users");
while (rs.next()) {
   String firstName = rs.getString("user_name");
   int id = rs.getInt("user_id");
   System.out.println(id + " " + firstName);
}
```

Wykonujemy zapytanie.

Pętla jest powtarzana tak długo, aż metoda zwróci false.

Pobieramy dane typu **String** z kolumny o nazwie **user_name**.

Pobieramy dane typu int z kolumny o nazwie user_id.

Klauzula WHERE

Możemy zawęzić wyniki wyszukiwania przez dodanie klauzuli WHERE do naszego zapytania SELECT.

```
SELECT col_name_1, col_name_2
FROM table_name
WHERE col_name_1 = <szukana wartość>;
```

Przykład

```
SELECT * FROM users WHERE user_name = "Wojtek";
```

(123)

Klauzula WHERE

Elementy zwracane są w sposób identyczny jak zapytanie pobierające wszystkie rekordy.

```
SELECT * FROM users WHERE user_name LIKE "Jan%";
+-----+
| user_id | user_name |
+-----+
| 2 | Jan |
| 4 | Janusz |
+----+
2 rows in set (0.00 sec)
```

Operacje porównania w MySQL

=	Równe.
<>	Nierówne (w nowszych wersjach można użyć !=).
>	Większe niż.
>=	Większe równe.
<	Mniejsze niż.
<=	Mniejsze równe.
BETWEEN a AND b	Pomiędzy podanym zakresem (wliczając podany zakres).
LIKE	Szuka podanego wzorca (tylko napisy) 'Pi%' – wartość kolumny rozpoczyna się od Pi '%my' – wartość kolumny kończy się na my '%biały%' – wartość kolumny zawiera biały .
IN(a,b,c)	Znajduje się w zmiennych podanych w nawiasach.
NOT	Zaprzeczenie – może poprzedzać inne operacje.
OR / AND	Operatory logiczne łączące poszczególne wyrażenia.

Klauzula AS

Jeżeli z jakiegoś powodu (np. złączenia **JOIN**) w wynikach wyszukiwania mamy dwie kolumny o takiej samej nazwie to będziemy mieli dostęp tylko do jednej z nich.

Możemy zawsze nadać kolumnie nową nazwę (alias) na czas tego wyszukania.

Robimy to za pomocą klauzuli AS:

SELECT column name AS column alias FROM table name;

Przykład

SELECT user_id AS id FROM Users;

Klauzula AS

Jeżeli z jakiegoś powodu (np. złączenia **JOIN**) w wynikach wyszukiwania mamy dwie kolumny o takiej samej nazwie to będziemy mieli dostęp tylko do jednej z nich.

Możemy zawsze nadać kolumnie nową nazwę (alias) na czas tego wyszukania.

Robimy to za pomocą klauzuli AS:

SELECT column name AS column alias FROM table name;

Przykład

SELECT user id AS id FROM Users;

Od tej pory kolumna **user_id** będzie widziana w wynikach jako **id**.

(127)

Klauzula ORDER BY

Możemy sortować znalezione wyniki względem jednej kolumny (lub więcej). Służy do tego klauzula **ORDER BY**. Sortowanie następuje według kolejności w zapytaniu.

```
SELECT col_name_1, col_name_2
FROM table_name
ORDER BY col_name_1 [ASC/DESC],
col name 2 [ASC/DESC];
```

Przykład

```
SELECT * FROM users
ORDER BY user_name ASC;

+-----+
| user_id | user_name |
+----+
| 1 | Antek |
| 3 | Beata |
| 2 | Wojtek |
+-----+
3 rows in set (0.00 sec)
```

Klauzula ORDER BY

Możemy sortować znalezione wyniki względem jednej kolumny (lub więcej). Służy do tego klauzula **ORDER BY**. Sortowanie następuje według kolejności w zapytaniu.

```
SELECT col_name_1, col_name_2
FROM table_name
ORDER BY col_name_1 [ASC/DESC],
col_name_2 [ASC/DESC];
```

Wybieramy jedną z możliwości:

```
ASC – rosnąco (ascending),
DESC – malejąco (descending).
```

Przykład

```
SELECT * FROM users
ORDER BY user_name ASC;

+----+
| user_id | user_name |
+----+
| 1 | Antek |
| 3 | Beata |
| 2 | Wojtek |
+----+
3 rows in set (0.00 sec)
```

Funkcje agregujące

W zapytaniach SQL mamy możliwość wykorzystania m.in. następujących funkcji:

- > AVG średnia,
- COUNT liczba wystąpień,
- MAX maksymalna wartość,
- ➤ MIN minimalna wartość,
- > SUM suma.

Przykłady:

```
SELECT SUM(col_name_1)
FROM table_name;
```

```
SELECT COUNT(*) FROM users;

+-----+
| COUNT(*) |
+-----+
| 3 |
+-----+
1 row in set (0,00 sec)
```

Funkcje agregujące

Funkcje agregujące mogą również zawierać dodatkowe warunki, określone np. przy użyciu klauzuli WHERE.

```
SELECT AVG(balance) FROM users WHERE user_name = "Marek";

+-----+
| AVG(balance) |
+-----+
| 2.5000 |
+-----+
1 row in set (0,01 sec)
```

Klauzula GROUP BY

Załóżmy, że użytkownicy z naszej tabeli **users**, przynależą do kilku zespołów. Informacja o zespole znajduje się w dodatkowej kolumnie o nazwie **user_group**.

Naszym zadaniem jest obliczenie liczby użytkowników w poszczególnej grupie.

Możemy do tego celu skorzystać z klauzuli GROUP BY.

```
SELECT user_group, COUNT(*) FROM users
GROUP BY user_group;
```

```
+-----+
| user_group | count(*) |
+-----+
| first_group | 5 |
| second_group| 9 |
+----+
2 rows in set (0,00 sec)
```

Klauzula HAVING

Gdybyśmy chcieli pobrać tylko te grupy, które mają więcej niż jednego użytkownika, należy w tym celu skorzystać z klauzuli HAVING.

```
SELECT user_group, COUNT(*) AS size
FROM users GROUP BY user_group;
+-----+
| user_group | size |
+-----+
| first | 2 |
| second | 2 |
| third | 1 |
+-----+
3 rows in set (0,00 sec)
```

Coders Lab

Klauzula HAVING

Gdybyśmy chcieli pobrać tylko te grupy, które mają więcej niż jednego użytkownika, należy w tym celu skorzystać z klauzuli HAVING.

```
SELECT user_group, COUNT(*) AS size
FROM users GROUP BY user_group;
+-----+
| user_group | size |
+-----+
| first | 2 |
| second | 2 |
| third | 1 |
+-----+
3 rows in set (0,00 sec)
```

Dla wygody nazywamy wynik funkcji agregującej.

Coders Lab

Klauzula HAVING

Gdybyśmy chcieli pobrać tylko te grupy, które mają więcej niż jednego użytkownika, należy w tym celu skorzystać z klauzuli HAVING.

```
SELECT user_group, COUNT(*) AS size
FROM users GROUP BY user_group;
+----+
```

```
+-----+
| user_group | size |
+-----+
| first | 2 |
| second | 2 |
| third | 1 |
+-----+
3 rows in set (0,00 sec)
```

Dla wygody nazywamy wynik funkcji agregującej.

Określamy warunek.

Coders Lab

LIMIT

Często chcemy pobrać tylko część danych.

Na przykład chcemy pobrać informację o dziesięciu pierwszych użytkownikach z tabeli **users**. Służy do tego polecenie **LIMIT**.

Przykład

SELECT * FROM users LIMIT 10;

/136

OFFSET

Możemy również określić, od którego rekordu zaczynamy pobierać dane. Służy do tego polecenie **OFFSET**:

W tym przykładzie pobierzemy pięć wierszy (chyba że w bazie będzie ich mniej), zaczniemy od wiersza drugiego.

SELECT * FROM users LIMIT 5 OFFSET 2;

Krótsza forma polecenia

SELECT * FROM users LIMIT 2, 5;

Zwróć uwagę, że w skróconej formie najpierw określamy wiersz, od którego zaczynamy pobierać dane, a następnie liczbę wierszy do pobrania.

Zadania

